

mature [...] Dacă nu ne ascultă îndată rugăciunea înseamnă că nu dorește să ni se întâmple ceea ce vrem noi, ci ceea ce El vrea. Atunci El ne dorește și ne pregătește ceva mai mare și mai bun decât ceea ce îi cerem noi în rugăciune. De aceea trebuie să încheiem fiecare rugăciune cu inimă înfrântă:

«Părinte fie voia Ta nu a mea!»)⁵.

Dacă cererea nu ți-a fost împlinită, nu te îndepărta de Dumnezeu, ca să fii auzit. De asemenea, dacă L-ai supărat cu păcatele tale, nu deznădăjdui [...]

Mulți oameni intră în biserică, spun câteva rugăciuni și apoi ies. Ies din biserică fără să știe ce au spus. Dacă tu însuți nu ascuți rugăciunea pe care o rostești, cum vrei să o asculte Dumnezeu?

...în timpul rugăciunii noastre, de fiecare dată când ne dăm seama că gândul nostru s-a îndepărtat de Dumnezeu și s-a apropiat de problemele de zi cu zi să-l aducem înapoi și să-l silim să rămână atent și nedezipit de înțeleșurile rugăciunii. Dacă ne-am pierdut atenția, să spunem rugăciunea din nou, de la capăt, și dacă iarăși gândul nostru se îndepărtează, să spunem rugăciunea și a treia și a patra oară. Să nu ne oprim din rugăciune până când nu am reușit să o spunem toată, de la un capăt la celălalt, având cuget

treaz și netulburat [...]

Atunci când te ostenești rugându-te, iar Dumnezeu nu te ascultă, să nu te plângi. Pe de altă parte adu-ți aminte de câte ori ai auzit pe câte un sărac cerându-ți ajutor și nu l-ai băgat în seamă⁶.

Când nu te afli în biserică, să spui în sinea ta: „*Miluieste-mă, Doamne!*” [...] Să te rogi oriunde ai fi.

...rugăciunea făcută acasă nu are la fel de multă putere ca cea făcută în biserică, împreună cu alți credincioși și cu preotul. Iată de ce: pentru că rugăciunea laolaltă cu ceilalți înseamnă în plus dragoste și frățietate, întărite de rugăciunile preoților.

Așadar, să fim cu băgare de seamă, să trăim după poruncile lui Dumnezeu, pentru ca rugăciunea noastră să dea roade și să dobândim Împărăția lui Dumnezeu.

Acest pliant a fost întocmit la Biserica ortodoxă „*Sfântul Apostol Toma*” din Iași (cartierul Alexandru cel Bun). S-au folosit texte din cartea „*Problemele vieții*” cu învățături ale Sfântului Ioan Gură de Aur, apărută la Editura „*Cartea Ortodoxă*”. Parantezele au fost adăugate de autorii pliantului. Dacă doriți pliantul în format electronic, vă rugăm să accesați site-ul: www.bisericanas.tereadomnului.ro, să trimiteți un e-mail la adresa: pr.dandamaschin@yahoo.com sau la adresa: invataturi.ortodoxe@yahoo.com

⁶Să dăm milostenie celor săraci și neajutorați, orbi, bolnavi și: „*Să ajutăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor*” (Iac. 1, 27).

Despre rugăciune

Învățături ortodoxe

○ „**Rugăciunea este vorbirea minții cu Dumnezeu**”; „**Cel ce iubește pe Dumnezeu, de-a pururi stă de vorbă cu Dânsul ca și cum ar sta cu un tată, alungând orice gând pătimăș**”. (Evagrie Ponticul)

○ „**Rugăciunea nu judecă, ci se smerește, aducându-ne aminte greșelile noastre, nu ale lumii. Rugăciunea adevărată cere iertarea lumii nu osândirea ei. Iar asupra smereniei diavolul nu poate nimic**”. (Pr.A.Boca)

○ „**Să vă rugați lui Dumnezeu cu dor fierbinte și iubire, în liniște, cu blândețe, lin, fără constrângere**”. (Pr. Porfirie Bairaktari)

○ „**Nu se află o altă formă de rugăciune care să poată atât de mult și care să ne dea nădejdi mai mari ca aceea adusă prin înfricoșata Jertfă (a Domnului Iisus Hristos) de la Sfânta Liturghie**”. (N. Cabasila); „**Sfânta Liturghie mai ține lumea**”. (Pr. A. Boca)

○ „**...când stați de vă rugați, iertați orice aveți împotriva cuiva, ca și Tatăl vostru Cel din ceruri să vă ierte vouă greșalele voastre**”. (*Sfânta Evanghelie după Marcu* 11, 25)

○ „**Nicio rugăciune nu este pierdută înaintea lui Dumnezeu**”. (Sf. Ioan Gură de Aur)

○ „**Omul, cu cât mai mult se va curăța de patimi, cu atât mai mult va spori în rugăciune. Patimile sunt paraziți care împiedică dumnezeiasca împreună – vorbire (împiedică rugăciunea)**. (Sfântul Paisie Aghioritul)

Rugăciunea este un lucru foarte bun atunci când se face cu gândul curat, adică

⁵Învățătura Sfântului Nicolae Velimirovici.

atunci când Îi mulțumim lui Dumnezeu nu numai pentru că ne dă, dar și pentru că nu ne dă ceea ce Îi cerem, pentru că și binele și răul sunt spre folosul nostru. Chiar și atunci când nu primim, primim prin faptul că n-am primit ceea ce nu este bine pentru noi. Există cazuri în care ne-împlinirea unei cereri este mai folositoare [...] De aceea să nu ne întristăm când Dumnezeu întârzie să ne împlinească rugăciunile. Să nu ne pierdem răbdarea. Oare nu are prea bunul Dumnezeu puterea să ne dea ceea ce cerem, chiar înainte ca noi să formulăm cererea? Firește că are putere, dar așteaptă de la noi un pretext să ne ajute cu dreaptă socotință. De aceea, prin rugăciunea noastră, să-I oferim lui Dumnezeu pretext să ne ajute și să așteptăm cu credință și nădejde ca El să ne dăruiască bunătatea Sa cu înțelepciune. Ne-a dat ceea ce am cerut? Atunci să-i mulțumim. Nu ne-a dat? Să-i mulțumim și în acest caz, pentru că nu cunoaștem, ca El, ce este bine pentru noi.

Trebuie să mai spunem că de multe ori, Dumnezeu nu refuză o anumită cerere, ci doar întârzie împlinirea ei. De ce? Pentru că folosindu-Se de lipirea inimii noastre de acea dorință, ne trage mai aproape de El. De multe ori, părinții nu împlinesc dorințele copiilor lor, dar nu pentru că nu i-ar iubi, ci pentru a-i ține aproape de ei (deoarece copiii nu sunt ca-

pabili să discearnă binele de rău).

Rugăciunea noastră este eficientă dacă:

- suntem vrednici să primim ceea ce cerem;
- cererea noastră este potrivită cu voia lui Dumnezeu;
- alergăm mereu la Dumnezeu;
- ne rugăm neîncetat¹;
- cerem ce este de folos pentru noi².

Nici chiar dreptii (sfinții) care se roagă lui Dumnezeu nu sunt ascultați dacă nu trebuie (nu este de folos) să fie ascultați. Cine este mai drept decât Apostolul Pavel? Și totuși, pentru că a cerut ceva ce nu îi era de folos, nu a fost ascultat. *De trei ori am rugat pe Domnul*, scrie acesta. Iar răspunsul lui Dumnezeu a fost: *Îți este de ajuns harul Meu* (2 Cor. 12, 8-9).

...mai există un lucru care face ca rugăciunea noastră să fie zadarnică și anume lipsa pocăinței³ (a căinței pentru păcate).

¹Sfântul Apostol Pavel ne învață: „*Rugați-vă neîncetat. Dați mulțumire pentru toate, căci aceasta este voia lui Dumnezeu*”.

(*Epistola 1 către Tesaloniceni 5, 17*)
²„*Cere de la Dumnezeu (în rugăciuni) nu din cele minunate, ci din ceea ce este de folos (pentru mântuirea sufletului)*” (Sfântul Nil Sinaitul); „*Întâi e sufletul și Dumnezeu și apoi trupul*”. (Pr. Arsenie Boca)

³„*Să ne depărtăm dar de această viață păcătoasă și stricată. Că nu-i, nu-i cu putință*

Ne rugăm, dar de la păcat nu ne înfrânăm [...] De asemenea atunci când cerem să se împlinească un lucru rău dușmanilor noștri, nu numai că nu suntem ascultați, dar Îl și mâniem pe Dumnezeu. Rugăciunea este un medicament, iar dacă nu știm cum să luăm acest medicament, nu ne vom folosi niciodată de pe urma puterii sale.

Cât de bună este rugăciunea neîntre-ruptă aflăm de la femeia cananeeancă din *Evanghelie*⁴, care nu înceta să strige: ***Mi-luiește-mă, Doamne*** (*Matei 15, 22*). În felul acesta, ceea ce li s-a refuzat apostolilor, s-a dat acestei femei, care a fost răsplătită pentru răbdarea ei [...]

Dar dacă abia ne rugăm, întârzie împlinirea cererii noastre, nu pentru că ne-ar disprețui, ci pentru că, amânându-ne, ne ține aproape de El („*Chiar dacă Domnul nu împlinește întocmai rugăciunile noastre, ele tot aduc roadă în sufletele noastre, făcându-le mai bogate și mai*

să te și pocăiești și să te și desfătezi.

Prin pocăință nu înțeleg numai depărtarea de păcatele de mai înainte, ci și săvârșire de fapte bune, mai mari decât păcatele. Că spunea Sfântul Ioan Botezătorul:

«Faceți roade (adică fapte bune) vrednice de pocăință!» (Mt. 3, 8)”.

(Sfântul Ioan Gură de Aur)

⁴A se citi în *Sfânta Evanghelie după Matei* capitolul 15, despre femeia cananeeancă.